

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačana 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inserate) v sprejema upravnitvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedele in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 147.

V Ljubljani, v petek 2. julija 1897.

Letnik XXV.

Boj za obstanek.

(Izvirni dopis.)

Pred časom je omenjal cenjeni „Slovenec“ veseli pojav v narodno-gospodarskem probujanju na Goriškem; toda, kakor rečeno, le omenjal. Prepričan sem, da mi sedaj odpre na stečaj svoje predale in sprejme tudi nekako sliko sedanjih razmer pri nas.

Kdo bi bil sodil pred štirimi meseci, da se bodo v tako kratkem času razmere tako spremenile! Kaj vse napravi in izvrši odločnost! Da, hudi in odločni znajo biti tudi Slovenci, dasi se nas je zvalo in se nas še vedno zove „ščave“ — sužnje! In ni se nas zvalo zastoj, zaslužili smo, in to tem bolj, ker smo bili sužnji prostovoljno, ker smo služili tujcu, in to celo najhujšemu nasprotniku svojemu.

Bili smo jagčeta, molče smo trpeli in čakali boljših časov, toda še vedno in vedno kolikor toliko zaupajoč svojemu zatiralcu. Bili smo do cela miroljubni. In ti pojavi so naše sodeželane še bolj srčili in pogumili, — postali so do skrajnosti drzni in nas napadli na življenje in smrt, češ, prvi trenotek bodo malo vznemirjeni, a skoro se potolažijo, kakor se je do sedaj vedno še godilo. Za sedaj so se pa hudo hudo varali. Kupa je bila že prepolna. Slovenci so se vzdramili, sicer ob najmanjši uri, toda vendar le še pravočasno. Otresli so se tujih spon in se zaprisegli, da pretržejo sleherno zvezo s svojimi dozdavnimi prijatelji in zatiralci. Slovenci so visoko dvignili slovenski prapor z geslom „Svoji k svojim“ in grozna parola „bojkot“ se je raznesla do zadnje kraške in bovske koče.

Računajoč na naše dosedanje vedenje se je na-

sprotniki niso ravno toliko ustrašili in so bili prepričani, da se slovenska, le začasno zavrela kri kmalu ohladi in da skoro mine naša jezica. Še enkrat: za sedaj so se hudo varali! Izprva jih parola „bojkot“ ni ravno dosti strasila, a sedaj jim je kakor sodnjednevna trobenta. Strahom, a prepozno so zapazili zijajoči in neizogibni prepad, katerega žrtva bo mnogoteri. Sedaj jim postaja vroče, se vznemirjajo in kričijo, toda:

„Le pustite, naj kričijo,
Naj razsajajo, besnijo...“

Take razburjenosti med obema narodoma naše dežele, kakoršno smo videli letos povodom volitev, ni bilo še nikdar pri nas. Njene posledice morajo sedaj čutiti krivci in nekrivci. In te niso tako malenkostne, tu se gre za eksistenco mnogoterih gospodarskih bitij, za gospodarski obstanek številnih družin v goriškem mestu.

O, sedaj spoznava marsikateri Goričan, kaj pomeni latinska prislovice: „Primum est vivere et deinde philosophari“. Po naše: „Najprej moraš vedeti, kako boš živel, a potem še le lahko zaničuješ onega, kateri te redi.“

Res, nekatere prodajalnice laške so že zgubile napis; po nekod morda zato, ker so gospodarji poznali, da laški napisi ne vabijo gostov, ampak odbijajo slovenske kupce, a še posebej zato, ker se meni kmalu na vrata prilepiti listič, na katerem se boče par ulic daleč blestel „d' affittare!“

Par prodajalnic se je že zaprlo; par gospodarskih bitij je torej ugonobljenih; drugi pa še pridejo... Slovenski trgovski svet praznuje v Gorici povrat iz svoje babilonske t. j. gospodarske sužnosti, laški bahači pa lijejo bridke solze na razvalinah prekrasnih gospodarskih templjev,

kateri so skozi in skozi sezidani z večine s slovenskim denarjem, pozapečateni s slovenskimi žulji...

Tu in tam bi se morda kdo kaj spodtikal nad nami radi bojkota, češ, da ni moralno opravičen, in da smo Slovenci na krivi poti, da grešimo proti krščanskiljubezni.

Kdor pozna naše razmere, nam mora pritrditi, da je bojkot pri nas naravno opravičen, in kot tak tudi moralno.

Pravica in dolžnost do samoobrambe ga je narekovala, jeklena volja slovenskega značaja ga izvršuje in izvrši —!

Na zunanje se sicer zdi, da so se pomirili duhovi; ali le zdi se, zakaj neznaten povod utegne iskro, ki tli pod pepelom, zopet vneti. Pred očmi imamo le našo ožjo domovino goriško deželo, odnosno goriško mesto in okolico.

In uprav zato, ker se zdi, da se je ljudstvo nekoliko pomirilo, so začeli laški časopisi pisati, še več pa prizadeti in neprizadeti krogi govoriti in poročati, naj se sklene trajen mir med obema narodoma, da bi živela v edinosti, složnosti in ljubezni kakor nekdanj! Krasno!

»Mir! v »Mattinu«, v »Triesteru«, »mir« kar čez noč v židovskem »Corrieru«, »mir« od zgoraj z vladnih stolcev, »mir« od spodaj iz praznih prodajalnic, »mir« povsodi!!

Kdo ne pozna in se ne spominja glasovitega Mac-Nevinovega koroškega »miru«?

Kaj pa da, gospoda! tudi Slovenci hočemo mir in na žalost, le preveč miroljubni smo bili doslej, predolgo smo živeli v edinosti, složnosti in ljubezni z njimi, kateri so

LISTEK.

Iz predalov suhoparnega številkarja.

(Dalje.)

Predno dalje grem, moram omeniti nekaj, kar me žuli. Jedni menijo, da je to premalo jasno, ker sem vse priredil za sekundo, ampak bi moral to storiti kako drugače. Drugi mi očitajo, da nisem dosleden in da ne držim besede. Deloma je to res, ker do sedaj res še nisem veliko primerjal, toda pomisliti je treba, da vendar ne gre, da bi pri vsaki stvari omenjal, koliko je hitrejša ko druga, ker: 1. bi s tem stvar postala še bolj dolgočasna, 2. čitatelj si lahko večinoma sam pomaga, ker pripovedujem kolikor mogoče po vrsti od najmanjše številke do največje, 3. h koncu pa tako mislim podati nek pregled.

Da pa besede ne držim s tem, da tudi vmes še kaj drugega omenim, kar strogo ne spada k stvari sami, to pa mislim, celoti ne škoduje. Najbolje bo, če vsak iz svojega stališča ta hvaležni predmet obdela in tako bo vsem ustrezno.

Prišli smo do 1 metra. Razven nekaterih že omenjenih imajo še tudi 1 m. hitrosti v sekundi. Ako mišice skrečimo, se vrši to s hitrostjo 1 m. 1—1.25 m. pa vozi nek čoln, katerega je izdelal švedski inženir Magrell. Narejen je tako, da se dá voziti po suhem in po vodi. Vozi pa na jezerih

Fure in Farum, ki sta tako blizo skupaj, da je samo 400 metrov suhega vmes.

Zdaj je pa že čas, da veter vzamem na muho, sicer preveč zadaj ostane. Če je samo $\frac{1}{3}$ —1.5 m. hitrosti, pravimo, da je komaj znatna sapica. Pri takem vetru ladija jadrenica še ne more pluti in na suhem se pozna po tem, da se dim skoro popolno navpično vzdiguje, ker pritisk na m^2 znaša k večjemu 30 dkg. Vetru 0.6—2.25 m. pravijo mornarji „flave kühlte“. Če ima 1 m., pravimo lahna sapica, če 2 m., lahek ali zelo zmeren veter. Jadrenica komaj obdrži svojo smer in prevozi 1—2 vozla ($\frac{1}{2}$ —1 m.), kadar piše veter samo 2—3 m. na sek., na suhem ga lahko opazujemo, ker lahno giblje zastave in listje.

3—5 m. je „labbere kühlte“, navadni ali zmerni veter. V srednji Evropi najslabeje piše veter od 3. do 4. ure zjutraj 1.36 m., najmočnejše pa popoldne od 1. do 2. ure 2.2 m. Če se pa oziramo na letni čas, imamo: po zimi 1.36 m., spomladi 2.08, po leti 1.7, v jeseni in povprek v celem letu 1.53 m.

Na Spicbergih je pihal po leti 1883 navadno 3.8 m., ravno tako pišejo pasati. V ožračju skoro nikoli ni spod 4 m., in za jadrnanje je najbolj ugoden tak, ki ima 4—8 m. hitrosti. Ladija lahko prepluje do 3 m. in še črez. Na m^2 pritiska že z močjo 4 do 8 kg., zastava močno plapolja in se spravi dostikrat v vodoravno lež, v gozdu se gib-

ljejo tudi šibkeje veje. 5—8 m. (redko še enkrat toliko) predrve navadno viharji v ravni črti, dosti hitreje pa v krogu. 5—7 m. je „frische kühlte“, 7—10 m. pa „steife kühlte“, na m^2 pritiska s silo — 12 kg. in daje tudi močnejše veje.

Močen veter ima 10—13 m. hitrosti (Brise), mornarji mu reka „težki“ veter, zelo močen tudi do 20 m. 8. februarja t. l. je pihal veter na Dunaju povprečno skoro 11 m. na sek. ali 39 km. na uro. Ob takem vetru se prah močno dviguje, kar pometa z njim. Da hoja na prostem ni prijetna, se razume samo ob sebi, kajti na človeško površino pritiska z močjo 40 kg. (pod kožo pa vendar še ne gre, kolikor skušnja uči). V gozdu se ne dajejo samo debele veje, ampak tudi slabejša debela se udajajo sili. Pri 16 m. hitrosti se imenuje „trd“ veter; če pa doseže 16 m., mu nekateri že pravijo vihar, mornarji pa, da je še le vihar. Navadni piš, vihar ali nevihta ima že 20—25 m., drugi zopet zovejo še le tacega vihar, ki drvi najmanj 25 m. v sekundi. V tacem morajo mornarji že skoro vsa jadra speti. V gozdu se vse križem zmaje in giblje, celo močnejša debela se ne morejo več ustavljati, majhna pa se tu in tam tudi prelomijo. Po dimnikih in okoli voglov močno tuli, žvižga in vrešči, kajti pritisk znaša že 70 kg. na m^2 . Da se koncert dobro obnese, morajo vse moči sodelovati, mora vsako godalo piskati natančno po sekiricah in vsopredu, tako je tudi pri viharju. (Dalje sledi.)

nas zatirali na debelo in na drobno, kateri so nas tajili pred svetom, brisali smotreno slovenske sledove, kjer so le mogli, barbarski ravnali z nami, vrhu tega pa nas še razupivali kot polu divjake!

Ali zdaj ko vse naše prošnje in postavno z a j a m č e n e t e r j a t v e n i s o i m e l e s k o r o n o b e n e g a v s p e h a (n. pr. šolsko vprašanje); ko smo Slovenci prišli do trdnega prepričanja, da nobena sedanjih oficijelnih (uradnih) italijanskih strank ni narodno pravična, (*«Eco del Litorale»*, *«Corriere»*) ni se kazala naklonjena Slovincem, bili smo primorani prijeti za meč »bojkota« ter za skit gesla »Svoji k svojim!«

Nas boj je boj za življenje ali smrt, boj za narodni obstanek v goriški deželi.

Le geslo »Svoji k svojim!« nas more rešiti! V tem geslu je rešeno naše gospodarsko vprašanje, gmotno stanje, brez katerega nam je zastoj sanjati o boljši prihodnosti.

Nas denar ostani pri nas, in nikdar ne romaj v žep tujcu, kateri nas v zahvalo z istim denarjem na jeden ali drugi način uničuje in slabi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. julija.

Jezikovna pogajanja v Pragi. Včerajšnji praški listi objavljajo zanimivo vest, da namerava ministerski predsednik grof Badeni sklicati v Prago shod zastopnikov obeh narodnostij in pričeti mejnjimi pogajanja glede jezikovnih razmer. Vdelež se tega posveta baje člani gospodske in poslanske zbornice, deželnega zbora in narodni voditelji obeh narodnostij. Vlada bo neki dovolila popolno slobodo in se bo sama kar najmanj umešavala v to zadevo. Posvetovanje se vrši, tako poročajo listi dalje, pod predsedstvom deželnega nadmaršala kneza Jurija Lobkovitza, kateri je prejel od merodajne strani že vsa potrebna navodila. »Narodni Listy« trdijo naravnost, da se vrše ta pogajanja vsled inicijative vladarjeve, ki je povodom vsprejema odličnih čeških in nemških mož kazal na nujno potrebo sporazumljenja mej obema narodnostima. Tudi grof Thun bo kot zastopnik češkega nemškega veleposestva igral važno vlogo pri teh posvetovanjih. Ta najnovejša vest daje povod češkim in nemškim listom za razne kombinacije. — Nemško-liberalna glasila so mnenja, da je dospel grof Badeni do prepričanja, da jezikovni neredbi nista neobhodno potrebni (!) in da jih je torej lahko ravno tako odpraviti, kakor sta bili uvedeni. To nemško-liberalno mnenje oziroma iskrena želja se opira najbrže na nam že znani »železni« sklep, da se Nemci poprej ne bodo z nikomur pogajali o narodnostnem miru, dokler vlada ne prekliče »krivičnih« jezikovnih naredeb. Češki listi, pred vsem pa »Narodni Listy« in »Hlas Naroda« pa sodijo vse drugače. Po njihovem mnenju se pogajanja nikakor ne bodo omejila na jezikovno vprašanje marveč se bo skušalo doseči sporazumljenje o raznih zakonskih načrtih v varstvo narodnih manjšin, posebno pa se bo razpravljalo o vprašanju glede šol narodnih manjšin. Iz tega sklepajo nemško-liberalni listi, da se bo pri tem posebno oziralo na nemški narod, ki pogostoma »trpi« vsled agitacije od nasprotne strani. Morda! Umevno je, da so zastopniki češkega naroda zadovoljni s tem najnovejšim poskusom, a tudi »zatirano« nemštvo vsaj navidezno kaže veliko zadovoljnost, naglašujoč, da je popolno nemogoče, da bi se Čehom dovoljevale še nove koncesije, marveč se mora, ako se v Avstriji še sploh trezno sodi, (čujtel!) delati na to, da se pomirijo »do skrajnosti užaljeni« Nemci na Češkem. Ako mora še nadalje ostati jezikovna naredba in ako je nespremenljiva, potem pač nameravano posvetovanje nima nikakega pomena. (Ali kaj!) Nemci se ne dajo upogniti, naj stane kar hoče. S takimi nadami so vsprejeli »zatirani« Nemci vest o bližnji konferenci v Pragi, od katere pričakujejo seveda najboljših uspehov. Kdor pa trezno sodi, ne more sedaj gojiti še nobene posebno vesele nade, kajti sprava je v sedanjem stadiju skoro nemogoča in grof Badeni bo moral imeti posebno spretno roko, ako bo hotel do cela ukrotiti razdražene nemčurske duhove. Za sedaj imamo le toliko gotovosti, da se zastopniki češkega naroda ne bodo udali in popustili v kaki važni zahtevi. Ako se na tej podlagi doseže sporazumljenje, potem je seveda najbolje, a lahko mogoče to nikakor ni.

Na Ogerskem se je pojavila pred nekaj dnevi nevarnost popolne ali vsaj delne ministerske krize, o kateri so pisali razni listi že mnogo časa poprej, a vselej brez uspeha. Znano je še, da je naletela Banffyjeva vlada na odločno opozicijo povodom razprave o § 16 novega vladinega tiskovnega zakona. Naperjenih je bilo proti vladi tudi več takih elementov, ki so poprej capljali brezpogojno za njo. Vlada je sicer dolgo časa zagovarjala svoje stališče in ni hotela pokazati volje udati se na milost in nemilost strogi opoziciji. Sedaj je pa prišlo drugače. Pričetkom tega tedna je prišel v zbornici na dnevni red zakon o sladkornem davku in z njim v ozki zvezi dobro znane sladkorne premije. To priliko je opozicija porabila v dosego svojega namena. Vkljub temu, da se je poleg ministerskega predsednika krepko potegoval za predlogo tudi finančni minister Lukacs, vendar opozicija ni hotela odnehati od svojih zahtev, naglašajoč, da noče ničesar slišati o tej vladni predlogi, dokler vlada ne ugodí njeni želji pri tiskovnem zakonu. Vlada je torej uvidela, da je zaman ves napor. Ministerski predsednik se je podal takoj na Dunaj ter tam najbrže našel prepričanje, da je najbolje, ako se ukloni združeni obstrukciji in dožene z njo kompromis glede zloglasnega § 16. in potem z lahkoto prodre s svojim načrtom o sladkornem davku. Kakor sklepajo iz nekaterih opozicijskih listov, bo ta pot res dovela do rešitve in načrt o sladkornem davku bo do konca julija že lahko rešen v vseh parlamentarnih instancah. Justično predlogo pa dobi radi § 16. še jedenkrat justični odsek in na jesen pride predloga zopet pred zbornico. Na ta način si je vedel pomagati Banffy iz nastavljenе pasti, pomneč, da je bolje nekaj nego nič.

S potovanjem predsednika Faure v Petrograd, ki je določeno na 18., po drugih virih na 21. avgusta, niso zadovoljni vsi francoski politiki, akoravno bobnajo člani vladnih strank v svet, da bo to potovanje navdušilo vse francosko prebivalstvo in bodo vse stranke dovolile zahtevani kredit. Jaurés in drugi socialisti izjavljajo iz svojega stališča, da bodo odločno odklonili vladno zahtevo, češ da pomeni to potovanje reakcionaren monarhičen značaj, ki bi se potem oprijel republike. Tudi radikalci so proti nameravanemu obisku v Petrogradu. — Pelletan meni, da tako potovanje ni konstitucijsko. Dosedaj se še noben predsednik kake republike ni podal na državne stroške v inozemlje, in ako predsednik obišče kakega vladarja, se mu nekako podvrže, kar se pa gotovo ne spodobi predsedniku velike Francije. — Ako hoče Faure iti na sprehod v Rusijo, pravi Pelletan nadalje, naj to stori na svoje stroške in nihče mu ne bo oporekal, v državnem interesu pa nima on nikake pravice, zastopati Francije na zunaj, kajti zato imamo Honotauxa, ki vodi zunanje zadeve. No, ti nezadovoljneži sami dobro vedo, da bo zaman ves njihov napor, kajti večina v postavodajalnih zastopih ne bode hotela poslušati njihovih nasvetov in bo dovolila, kar bo vlada zahtevala.

Protidinastično gibanje na Grškem se je nekoliko poleglo. Pri tem ima seveda največ zaslug javna oblast, ki je strogo zasledovala vsako počenjanje revolucionarcev ter zločince najostreje kaznovala. Največ pa je pripomoglo do pomirjenja upornega duha vestno nadzorovanje revolucionarnih listov, ki so se s početka drznili pisati o vsem, kar ni bilo po godu nekaterim nezadovoljnim kričočem. Ker je vse take liste zadela občutna kazen in so radi tega morali prenehati vsi dinastiji sovražni listi, se je kmalu pokazal vpliv tudi v javnem življenju. Ko pa je moral ustaviti prodajo revolucionarnih umazanostij še jedini atenski protidinastični časopis, je takoj ugasnila zadnja iskra revolucijskega ognja in sedaj je, kakor zagotavljajo razni dopisniki, prebivalstvo popolno mirno ter se je hote ali nehote udalo v usodo, o kateri sklepajo evropske velevalisti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. julija.

(Le naprej!) »Slovenski Narod« je včerajšnji dan dospel »na višino našega časa«. Trdi namreč, da teorija o krščanskem Bogu »ni več znanstvena, da se je preživela«, t. j. da ni osebnega Boga. — Seveda vrednik strahopetno pristavlja, da so to le »nazori« Zlogonskega. A če Zlogonski ves čas golči o »vedi in znanstvu« in vrednik meni, da so to le sleparske fraze, zakaj vsprejema v svoj list tako — šušmarstvo?

(Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je za vodovod v Vrhpolju pri Vipavi, katerega troški so proračunjeni na 12.000 gld., dovolilo podpore 50 odst. v znesku 6000 gld. Dež. odbor kranjski je dovolil 25 odst. v znesku 3.000 gld.

(Duh. spremembe v ljubljanski škofiji.) Gosp. Ivan Gnidovec, kapelan v Idriji, je nameščen kot kapelan v Vipavi. — G. Anton Bojanec, kapelan v Skocijanu, gre začasno kot kapelan v Leskovcu. — Obbolela sta g. Ant. Žnidaršič, kapelan v Vipavi, in g. Rafael Winkler, kapelan v Leskovcu.

(Spomenik) odkrijejo prihodnjo nedeljo na Dunaju v prostorih vseučilišča slavnemu Slovincu in slovanskemu učenjaku dr. Fr. Miklošiču.

(Izpiti gojencev v šoli »Glasbene Matice«) vršili se bodo letos po sledečem redu: 5. t. m. o 1/4 na 6 popoldne iz teorije, harmonije in kontrapunkta, zatem iz klavirja in solopetja za gojence g. koncertnega vodje Cerina, na to iz gosli in klavirja za gojence g. učitelja Vedrala. 6. t. m. o 1/4 na 6 iz klavirja za gojence gđ. učiteljice Razingerja, iz klavirja in solopetja za gojence šolskega vodje in za klavir gojencev gđ. učiteljice Praprotnikove. 7. t. m. o 1/4 na 6 iz klavirja za gojence g. učitelja H. Hfmeistera. Ispiti vršili se bodo v dvorani društvenega poslopja »Glasbene Matice« v Vegovih ulicah in se k tem vabijo uljudno stariši gojencev in njih zastopniki, ter vsi ljubitelji glasbe.

Solsko vodstvo.

(Iz Radeč) 1. julija. Veselica, ki jo je priredilo tukajšnje bralno društvo v korist družbi sv. Cirila in Metoda, se je kar najsijajneje obnesla. Blagi namen, lepo vreme, zanimivi vspehi, marljive priprave, vse je k temu mnogo pripomoglo. Odbor društva in g. Petrič so storili, kar so največ mogli, vsa čast jim. Vdeležba je bila nepričakovano velika. Vrli štajerski narodnjaki so kar trumoma prihiteli k nam, zlasti iz Celja smo videli mnogo odličnih rodbin, nadalje iz Laškega, Loke, Sevnice, prišli so iz Žalca, od sv. Jurija ob j. žel., sv. Marjete, Brežic itd. Iz Kranjskega jih je mnogo prišlo iz Ljubljane, iz naše okolice, Boštanj itd. Domačinov je bilo še najmanj. Trg, toliko da je bil zastopan po dveh ali treh res narodnih družinah in nekaj narodnjakih. Zakaj se tržani niso vdeležili, — mislim namreč tiste, ki se sicer ustijo, da so slovenski narodnjaki — to uganí, kdor more. Morda jim to ni šlo v glavo, zakaj bi ravno na drugi strani mosta, na štajerski meji, bila veselica, ne pa v trgu. Njih srce, ki kar gori ljubezni do nemškutarskega trga, je bilo potem-takem užaljeno in zato niso hoteli priti. Ali pa so mislili še dalje, češ ker so ravno ti in ti priredili veselico, zato pa ne pojdemo, saj so nam hujši kakor trn v peti. O kako ste malenkostni! pojte se solit s svojo narodnostjo! Zmirom bolje vas poznamo! — Obsežni vspehi veselice se je točno in prav dobro izvršil. Vojaška godba nam je s samimi narodnimi točkami razveseljevala srce; slavni kvartet iz Ljubljane: gg. Štefandič, Štamcar, Pucihar, Noll in tukajšnji moški zbor so vrlo dobro peli in s svojimi glasovi kar očarali občinstvo, ki je navdušeno ploskalo. Slavnostni govor je imel g. tajnik; povedal je, kako je prišlo do tega, da se je ustanovila družba sv. Cirila in Metoda, kaj je njen namen, kako je glede na ta namen vse podpore potrebne in vredne. Izrazil je misel, da se naj tudi v Radečah ustanovi podružnica sv. Cirila in Metoda. G. kurat Koblar, ki je iz posebne prijaznosti se odzval našemu povabilu, je v izbornem govoru, opiraje se na navedene točke, še natančneje govoril o dični družbi, zlasti kaj je že vse storila za povzdigo slovenskega šolstva in probujo slovenske zavesti med Slovenci, in navduševal za uredničenje misli na ustanovitev Radeške podružnice. — Med odmorom ste bili dve prav zanimivi točki. Najpred sta nastopila dva Sokola iz Celja, dva slavna atleta gg. Benčan in Kapus, ki sta z metanjem kretanskih bomb vzbudila mnogo občudovanja in odobravanja. Potem pa sta telovadca gg. Benčan in Mencin pokazala najrazličnejše vaje na drogu. Slavno občinstvo je bilo zelo zadovoljno. — Slednjič ne smem pozabiti še naših narodnih gospodičin Mimi Ravnikarjeve, Julike Skaletove, Ide Knezove, Tonke Podlesnikove in Francike Burkeljčeve, ki so zavolj svoje ljubke vsiljivosti kmalu skoraj vse listke razprodale za šaljiv srečolov, ki se je dobro obnesel. Med veselico se je nabralo za družbo sv. Cirila in Metoda čistih 27 gld., ki se bode s prebitkom vred, ki bo ostal po odbitih velikih stroških, vposlal glavni blagajni družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Naj bo tem potom izrečena prisrčna

zahvala vsem, ki so kaj pripomogli, da je veselica sijajno uspela, posebno slavnemu kvartetu iz Ljubljane, tukajšnjemu moškemu zboru, gg. telovadcem Sokolom, narodnim našim gospodičinam, g. Petriču za prijazno postrežbo. Sklenemo z željo, naj se že enkrat probudi slovenski duh tudi v Radečah, da bomo mogli reči s ponosom, da smo tudi mi zavredni slovenski narodnjaki.

(Iz Idrije.) Nasi velikani in socijaldemokratski veljaki radi pokažejo svoj značaj ne le v besedah, temveč tudi v dejanjih. Tako so n. pr. pri našem novodobnem županu na sv. Rešnjega Telesa dan pri procesiji odsevale rudeče luči svojo bajno moč krasko svetlobo raz okna. On pa kot župan je zastopal mesto idrijsko povsod drugod, nego pri procesiji. Pri procesiji na sv. Ahacija dan so se rudeče luči na njegovem oknu spremenile v bele, rudeče pa so dobile omenjeni dan za zastopnika g. Šepetavca, trgovca, ki si je ta »špas« naredil, da je postavil med dve beli jedno rudečo svečo. — V nedeljo 27. junija zapustil je začasno č. g. kaplan Gnidovec naše mesto. Vsi želimo, da bi zopet kmalu dobili ljubljene gospoda v svojo sredo. — V četrtek padel je 2 leti stari otrok v apnenico gosp. Kogejja in se je tako opeknel, da je drugi dan umrl v groznih bolečinah.

(Nesreča.) Dne 24. m. m. je pala dveletna hčerka Janeza Kunsteljna v Idriji v apneno jamo. Otrok se je tako opeknel, da je 27. m. m. umrl.

(Človeške kosti) so našli, kakor se poroča, postavljajoč oder pri cerkvi na Štefanji Gori pri Cerkljah. Ljudje sodijo, da utegnejo biti ostanki nekega koroškega živinskega kupca, ki je pred mnogimi leti zginil.

(Iz Metlike), 1. julija: Utonil je v Kolpi dne 30. junija 11letni deček Janez Matijašič iz Rosalnic pri Metliki. Kopal se je s svojimi tovariši in predalet zabredel. Nesrečnega sina je sam oče potegnil iz vode in ga žalosten nesel domov. Bodi to v opomin vsem onim, ki svojim otrokom puščajo preveč prostosti!

* * *

(Zakrament svete birme) bodo mil. knezoškof mariborski delili v šmartinski dekaniji: dne 3. julija v St. Janu pri Spod. Dravogradu, dne 4. julija v Slov. Gradcu, dne 5. pri Sv. Petru, dne 6. julija v Pamečah, dne 7. v Starem Trgu, dne 8. v Selih, dne 9. v Podgorju, dne 10. v Razborju, dne 11. v Martinem, dne 12. pri Sv. Miklavžu, dne 13. v St. Ilju, dne 14. pri Vidu, dne 15. v Dolčeu.

(Jezikovna naredba za Slovence.) Okrajni zastop na Vranskem je sklenil jednako resolucijo kakor celjski, da naj bi namreč visoka c. kr. vlada izdala tudi za slovenske pokrajine jednako jezikovno naredbo, kakor za Češko in Moravsko. Jedin Nemec v zastopu je govoril proti resoluciji. — Dne 28. junija je občinski zastop teharski soglasno vsprejel jednako resolucijo ter jo izročil drž. poslancu vitezu Berkusu.

(Železnica Velenje - Sp. Dravograd.) »Wiener Zeitg.« je objavila koncesijo za železnico Zeltweg-Volšperg in Velenje-Sp. Dravograd.

(Štajerske toplice.) V toplice Rogatec-Slatina je do 25. m. m. prišlo 427 oseb, na Dobrno pri Celju do 22. m. m. 279 in v Rimske Toplice 314 oseb.

(Obrtniška zbornica in slovenski jezik.) Iz Celovca 30. junija. Neki Valentin Pušnik iz Blata pri Pliberku prosil je meseca marca t. l. pri okrajnem glavarstvu v Velikovecu za koncesijo tesarskega obrta. Ker se takim prošnjam mora pridevati spričevalo dotične zadruga ali občine, si je Pušnik to spričevalo dobil v Bistriški občini (Šmihel pri Pliberku) a narodni tajnik g. Kanduljo je spisal v slovenskem jeziku. Prošnjo s slovensko prilogo vred je glavarstvo poslalo obrtniški zbornici v Celovec, ki ima priporočati ali odsvetovati koncesije za razne obrti. Razume se, da so zbornični svetovalci bili v svoji narodni zavesti silno žaljeni, da se jim dopišje slovenska priloga, a kar je neumno bilo: poslali so prošnjo okrajnemu glavarstvu velikovškemu nazaj, češ, da je zbornični jezik nemški! Bili smo tedaj radovedni, kaj bo okrajno glavarstvo zdaj ukrenilo? Včeraj 29. junija se je o tisti zadevi v zbornici zopet obravnavalo in reveži nemški narodci so zopet eno nevsmiljeno dobili po svojem hrbtu! Okrajno glavarstvo poroča zbornici, da je vlogo vrnilo Bistriški občini z naročilom, naj pridene prevod dotičnega spričevala; a bistriški občinski urad pošlje akt glavarstvu nazaj z slovenskim odgovorom, da ne pozna nobenega vzroka, predstavljat/

slovenske uloge v nemški jezik, in okrajno glavarstvo je poslalo pismo zbornici: „Zur gefälligen Kenntnisnahme mit dem höflichen Bemerkem, dass die Bezirkshauptmannschaft nicht in der Lage ist, die Gemeindevorstellung zur Beibringung einer Uebersetzung verhalten zu können. Sollte die Kammer jetzt noch nicht geneigt sein, sich zu äussern, so müsste ohne wohldortige Begutachtung die erbetene Concession entheilt werden, da hieramts ein Anstand dagegen nicht obwaltet“. Take rešitve si Nemci niso pričakovali, mislili so si gotovo, ne damo jim koncesije, dokler bodo prosili slovensko; bili so gospodje, čuvši to rešitev, kakor pičeni in zbornica je zopet sklenila, odkloniti obravnavanje akta, pri katerem je slovenska priloga. Utemeljil je zbornični tajnik Plohl ta le predlog s tem, da je uradni jezik zbornični nemški, da vsi obrtniki in trgovci na Koroškem govorijo nemški. „Die Kammer wird den Versuchen, die neuslowenische Sprache in ihren Bereich überzuleiten, mit aller Entschiedenheit entgegenzutreten“. Nadalje dotični sklep naglašja, da je nedostatno, da bi se komu brez zbornične razsodbe dala kaka koncesija; postava predpisuje zbornično razsodbo, in to svojo pravico je zbornica pripravljena braniti v vseh okoliščinah. Seveda je zbornica z velikim veseljem sprejela ta skrajno neumni predlog. Jasno je, da postava daje oblast deliti koncesije okrajnim glavarstvom, in okrajno glavarstvo in deželna vlada morejo deliti koncesije tudi v slučajih, kjer je zbornica odsvetovala, koliko bolj še v slučajih, ko zbornica odločno odklanja obravnavanje, ter se tako sama odpove svoji pravici. Upati je, da bo okrajno glavarstvo hodilo svojo postavno pot, kar je tem bolj želeli, ker se ne da opravičiti, zakaj bi moral slovenski obrtnik tako dolgo čakati na rešitev svoje — ne prošnje, marveč postavne terjatve, da mu dajo koncesijo za obrt, katere se je priučil, čakati za to, ker se nemškonarodnim agitatorjem v obrtniški zbornici ne poljubi, kak akt pretresovati.

(Dopisnice bodo dražje.) Trgovinsko ministerstvo hoče zboljšati dostavljanje pisem na deželi ter odpraviti dostavnine. Troški te reforme bi znašali na leto tri milijone gld., katere hoče vlada pokriti z višjimi cenami dopisnic in raznih tiskovin. V prvi vrsti se bodo podražile dopisnice za 1 vinar. Ker se v Avstriji na leto porabi povprek 200 milijonov dopisnic, bi vlada s tem pridobila 1 milijon. Kdaj se to zgodi, ni še določeno.

(Žrebanje srečk.) Srečke avstrijskega rudečega križa: glavni dobiček vrsta 4267, št. 23; 1000 gold. vrsta 1159, št. 27. Srečke donavske parobrodne družbe: glavni dobiček št. 9525; 5000 gld. pa št. 45762.

(Znamenje časa.) V Veroni so proslavljali zmago združenih Italijanov in Francozov dne 24. junija 1859 pri Solferini nad Avstriji. V avstrijskem Tridentu izhajajoči „Alto Adige“ je objavil obširno poročilo iz Verone o proslavi te za Avstrijo nesrečne bitke. Isti dan ko v Veroni pa je avstrijska vojaška posadka v Tridentu slavila avstrijsko zmago nad Italijani dne 24. junija 1866, toda imenovani list o tej slavnosti ni črnil besede. — Druga! V Trstu je še nekaj Italijanov, ki se ne čutijo tujce v Avstriji in ne škilijo čez morje. Minolo soboto so ti „čudaši“ imeli shod v prostorih gostilne „Giardinetto“. Glavni govornik je naglašal, da ni treba v Trst prenašati benečanskega leva, pa se spominjati hudih bojov z Benetkami itd. Udeležniki so končno zapeli tudi avstrijsko himno v dokaz, da ima v Trstu razpete svoje peruti avstrijski orel. Bil pa je navzoč tudi poročevalec glasila tržaških Garibaldincev, zloglasnega „Indipendente“. Ta močic pa je menil, da Garibaldinec ne sme peti avstrijske himne, dasi so vsi to od njega zahtevali. Beseda dá besedo, in prijatelj benečanskega leva je dobil po plečih, kar je zaslužil. Ker se je Garibaldinec v svojem italijanskem navdušenju spozabil, da je govoril, kar je čutilo njegovo srce, dela ga je policija pod ključ. Grof Badeni pa naj bi prečital članek v „Independentu“ z dne 28. junija pod naslovom „Tra le zampe d'un leone“. — Tretja: Minuli teden vozil se je milostni škof tržaški, msgr. Sterk, skozi vas Smarije pri Pomjanu v Istri. Pri tej priliki je neki podajač italijanske stranke razobesil glasovito zastavo „Sempre avanti“, katero mu je podarila ali prodala koperska gospoda. Mož, ki preje ni razobesil te zastave, hotel je pri tej priliki pokazati, da ima „delirium tremens italicum“.

(Turške izgube v vojski z Grki.) Turški vojni minister je objavil turške izgube v zadnji vojski. V Tesaliji je bilo mrtvih 900, ranjenih 2400 Tur-

kov; v Epiru 91 mrtvih in 264 ranjenih, torej skupaj 991 mrtvih in 2664 ranjenih. Med mrtvimi sta 2 pasi, 27 stabnih in 45 višjih častnikov, skupaj 74, to je 8 odstotkov.

(Nova zvezda na hrvatskem nebu.) »Obzor« poroča, da hočejo liberalni matadorji vladne stranke ustanoviti nov list, ki bi bil urejevan v duhu židovskega liberalizma in naperjen proti »klerikalizmu« opozicije, rekše proti hrvatski duhovščini. List bi se zval »Novi Svet«, botra bi mu bila profesorja dr. Spevec in Egersdorfer. Sedaj iščejo še primerne urednika, ki bi za dobro plačo hotel proslavljati v hrvatskem jeziku židove in mažarone.

Društva.

(»Katoliška družba«) ima prihodnji torek 6. julija na Rožniku ob 5. uri zjutraj navadno mesečno sv. mašo za žive in mrtve ude.

(Vabilo k ljudskemu shodu,) katerega priredi slov. kat. delavsko društvo v nedeljo dne 4. julija t. l. ob 4. uri popoldne v prostorih gostilne g. Josip Mrcine v Zgornjem Kaslju št. 34. — Vspored: a) Kaj hoče krščanski socijalizem? b) Politični položaj. c) Raznoterosti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

(Blagoslavljenje zastave velikovške »Narodne šole«.) Izdalo se je sledeče vabilo k slavnosti, ki se bo povodom godu sv. Cirila in Metoda in blagoslavljenja šolske zastave vršila v nedeljo, dne 11. julija t. l. ob 2. uri popoldne v »Narodni soli« družbe sv. Cirila in Metoda v St. Rupertu pri Velikovecu. — Vspored: A) Cerkvena slavnost. Ob 2. uri popoldne v predmetni cerkvi sv. Ruperta: Nagovor in blagoslavljenje zastave po preč. gosp. dekanu Jan. Wieserju; potem litanije z blagoslovom. B) Šolska slavnost. 1. Uvodni govor, govori učenec Jan. Kurat. 2. »Naša zastava«, deklamuje učenka Ana Riepl. 3. »Sv. Ciril in Metod«, deklamuje učenka Angela Lebar. 4. »Naša pesem«, pojó dekleta. 5. Deklamacije: a) »Didel, didel, dajeka«, govori učenec Jože Strnad. b) »V soli«, govori učenec Tomaž Gros. c) »Mladi dedek«, govori učenec Janez Kunstl. d) »Vrli Slovenec«, govori učenec Boštje Cikulnik. 6. Pesem: »Sv. Ciril in Metod«, pojó cerkveni zbor. 7. Deklamacije: a) »Lepo nebo«, govorite Julika Bruner in Micika Kunstl. b) »Tuta, nina, nana«, govori Micika Mesner. c) »Narodna«, govori Ana Cikulnik. d) »Slovenka«, govori Ana Isak. 8. Pesem: »Domovina«, pojó dekleta. 9. Igra: »Stari vojak in njegova rejenka«. V dveh dejanjih; vmes pesem. 10. Pesem: »Mrak«, pojó dekleta. 11. »Zahvala za šolsko zastavo«, deklamuje Tonček Cikulnik. 12. Cesarska pesem. — Rodoljubi in rodoljubkinje, prijatelji in dobrotniki, naše narodne družbe se vabijo k prav obilni udeležbi

Načelnistvo Narodne šole.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico) napravi v gostilni pri Miklavžu v Biljčevsu v nedeljo 11. julija t. l. ob 3. uri popoldne, svoj zbor po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. — 2. Slučajni govori. — 3. Vsprejem in vpisovanje udov. — 4. Volitev zastopnikov za glavno skupščino. Po zborovanju: Petje in prosta zabava. O lepem vremenu na prostem. Prijazno vabi vse ude in prijatelje te družbe k obilni udeležbi

načelnistvo.

(Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) priredi v nedeljo dne 11. julija ob 4. uri popoldne pri Neuwirtu v Gozdanjah javen shod. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Govori o državnem in deželnem zboru. 3. Kakšno šolo naj bi katoliški Slovenci zahtevali? 4. Kaj bi kmet v sedanjem času najbolj potreboval? 5. Nasvėti. 6. Prosta zabava. — Nastopili bodo izvrstni govorniki; pridite torej, vrli Gozdanjčani in okoličani, mnogoštevilno, kakor lani.

Odbor.

Telegrami.

Budimpešta, 2. julija. Uradni list poroča, da je cesar na predlog barona Banffyja dovolil, da se skliče grško-srbska škofijska sinoda ob enem z onim na 11. t. mes. v Črnovce sklicanim cerkvenim kongresom. Kraljevim komisarjem za to sinodo je imenovan tajni svetnik baron Nicolies.

Budimpešta, 2. julija. Poljska dela se z malo izjemo vrše redno skoro v vseh okrajih. 2500 delavcev je doposlalo poljedelsko ministerstvo.

Berolin, 2. julija. »Reichsanzeiger« objavlja odstop Bötticherja in imenovanje Pasadowskega državnim notranjim tajnikom, državnim ministrom in namestnikom državnega kancelerja, Miquela podpredsednikom

državnega ministerstva in generala Podbiel-
sija državnim tajnikom državnega poštnega
urada.

Hamburg, 2. julija. Hamburški dopis-
nik poroča iz Berolina, da se pričakuje sklep
mirovnih pogajanj mej vlado in poslaniki v
treh tednih.

Carigrad, 2. julija. Predvčeranjim se je
potopila nemška ladija „Reinbeck“ in z njo
vred 14 mož. Poveljnik, jeden častnik, kurjač
in štirje mornarji so se rešili.

Kaneja, 2. julija. Veliko število Moha-
medanov je ugovarjalo odpošiljavi turških
čet v Kandijo, radi česar se je ustavil odhod
določenih čet. Sklenilo se je pa, da se takoj
zasede Tsikalarias.

Foulard-svila 60 kr.

do gld. 3-35 meter, — japonska, kitajska itd. v najnovejših
vzorcih in barvah, tudi črna, bela in barvena **Henneberg-**
svila od 35 kr. do gld. 14-65 meter — gladka, progasta,
križasta, vzorčasta, damasti itd. (ok. 240 razn. kakovosti in
2000 razn. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto**
na dom. — Vzorec obratno. — Dvojnati pisarni pošto v
Svico.

Tovarne za svilo G. Henneberg
33 e. in kr. dvorni zalagatelj, **Curth.** 17-8 2

Umrli so:

30. junija. Marija Kočar, branjevka, 64 let, Cerkvene ulice
št. 21, železni in črvenstni katar. — Barbara Bar, gostija,
77 let, Črna Vas 10, ostarelost.

V bolnišnici:

27. junija. Makso Černe, zlatarja sin, 3 leta, davica.
28. junija. Bernard Span, delavec, 33 let, plućnica.

Tuji.

30. junija.

Pri **Stonu**: Luckmann iz Trsta. — Etzinger, Neumann,
Prossinagg, Quatternik, Fischer z Dunaja. — Krainz iz Grada.
— Hille iz Ustja. — Goršič iz Ribnika. — Hecheneg z Du-
naja. — Roblek iz Radovljice. — Ivančič iz Gorice. — Lauter,

Cirheimb iz Maribora. — Prossinagg z Dunaja. — Gressel iz
Celovca. — Burger iz Kočevja. — Merher iz Ribnice.

Pri **Matiču**: Weiss, Gross, Ebner z Dunaja. — Rosenfeld
Seuno iz Trsta. — Kantz iz Zagreba. — Horvat iz Celja. —
Reichl od Sv. Mohorja. — Engelke iz Draždan.

Pri **Lloydu**: Krička iz Krasenskega. — Dolenec iz
Ajdoščine. — Tabouret, Dimnik iz Trsta. — Hauser z Dunaja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Müller iz Gradca.

Pri **Južnem kolodvoru**: Straubinger iz Gorice. —
Benedik od Križa.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
1	9 zvečer	734.2	25.3	sl. jug	del. oblak.	
2	7. zjutraj	734.3	21.0	sl. jvzh.	soparno	0.0
	2. popol.	734.0	33.3	sr. jzah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 26.3°, za 7.2° nad normalom.

442 1-1

Tužnega srea naznanjava vsem sorodnikom pri-
jateljem in znancem žalostno vest, da je Bogu vse-
mogočnemu dopadlo najino nepozabno soprogo, ozi-
roma mater, gospo

Ivano Soklič

včeraj, dne 1. julija, ob 1/4, na 10. uro po dolgi bo-
lezni, prevideno s svetimi zakramenti za umirajočce, v
38. letu starosti k Sebi v boljše življenje poklicati.

Zemljski ostanki predrage rajne bodo v soboto,
dne 3. julija, ob 6. uri zvečer iz hiše Turjaški trg
št. 8 na pokopališče k sv. Krištofu prepeljani in v
lastno rakev položeni.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v stolni farni
cerkvi.

Draga rajnika bodi priporočena v pobožno molitev
in prijazen spomin.

V Ljubljani, dne 2. julija 1897.

Ivan Soklič,
soprog.

Leopoldina Soklič,
hči.

Eksekutivne dražbe.

Mihe Habjana iz Malegavrh napremakljivo posestvo
(5781 gld.), terjatev 400 gld., dne 3. julija in 9. avgusta v
Ljubljani.

Franceta Trojarja iz Strahomera napremakljivo po-
sestvo (1020 gld. in 30 gld.), terjatev 22 gld. 20 kr., dne
3. julija in 7. avg. v Ljubljani.

Peregrina Kajzelja iz Ljubljane prodajniška oprava
in steklenina (143 gld.), terjatev 30 gld. in 45 gld., dne
5. julija in 19. julija v Ljubljani.

Janeza Blatnika iz Viseja zemljišče (340 gld.) dne
7. julija in 4. avg. v Žužemberku.

V vintgar! 394 10-8

Žumrova restavracija se p. n. turi-
stom in obiskovalcem te sloveče divjeromantične so-
teske priporoča z dobro in ceno postrežbo. Dobi se
vedno sveže pivo, pristna vina, mrzla in topla jedila.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Vabilo 443 1-1

na

XXV. redni občni zbor

dne 15. julija zvečer ob 8. uri

v dvorani „Glasbenega doma“ v Vegovi ulici.

Dnevni red:

1. Poročilo tajnikovo.
2. Poročilo blagajnikov.
3. Poročilo revizorjev.
4. Poročilo loterijskega odseka.
5. Volitev predsednika.
6. Volitev 13 odbornikov.
7. Posebni nasveti.

Ljubljana, 1. dan julija 1897.

Za odbor „Glasbene Matice“:

Fran Ravnihar,
t. č. predsednik.

Ivan Belč,
t. č. tajnik.

Naprodaj je v Šmartnem pri Litiji

jednonadstropna hiša z vrtilcem,

pripravna za vsakateri obrt, stoječa tik deželne ceste in blizu
farne cerkve, katere sosednja se bode v kratkem času nova
gradila. Cena hiše je **2500 gld.**

Več se zve pri **A. Cerar-ju** v Litiji. 424 5-4

Na prodaj sta

dva križeva pota

jeden 95 cm. visok, velja gld. 65.—,
drugi 150 „ visok, velja „ 250.—

pri **Fr. Toman-u**, podobarju in pozlatarju v
Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1. 426 6-3

Licitacija.

Prihodnji **torek, dne 6. t. m.**, prodajalo bode oskrbnništvo
konkurzne mase **Jakob Jermana v Domžalah:**

**113 žakljev moke in otrobov, različna vina,
specerijsko blago, hišno in oštirsko opravo
in druge reči.**

Prodaja prične se **ob 9. uri zjutraj v Domžalah št. 101**
nasproti železniški postaji. 441 3-1

Dunajska borza.

Dne 2. julija.			Dne 1. julija.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	102	gld. 05 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	—	gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	199	gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	15	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	50	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19	50
Avstrijska zlata renta 4%	123	20	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	159	—	Rudolfove srečke, 10 gld.	25	25
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	—	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100	25	Salmove srečke, 40 gld.	72	50
Ogerska zlata renta 4%	122	99	Tisine srečke 4%, 100 gld.	141	—	St. Genois srečke, 40 gld.	75	75
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	100	05	Dunavske vravnave srečke 5%	128	—	Waldsteinove srečke, 20 gld.	59	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	952	—	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108	50	Ljubljanske srečke	22	25
Kreditne delnice, 160 gld.	368	15	Posojilo goriškega mesta	112	50	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157	75
London vista	119	45	4% kranjsko deželno posojilo	98	75	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gld. stv.	3450	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	62 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	80	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	393	—
50 mark	11	72	Priporitne obveznice državne železnice	—	—	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85	50
50 frankov (napoleonodor)	9	5 1/2	južne železnice 3%	179	60	Dunajskih lokal. železnic delniška družba	—	—
Italijanski bankovci	45	60	južne železnice 5%	126	—	Montanska družba avstr. plan.	116	35
C. kr. cekini	5	65	dolenjskih železnic 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161	—
						Papirnih rubljev 100	126	75

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kurantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
srestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnic.